

această se vede mai ales în administrația unei comune.

Ori referindu-ne la Constanța, situația ei de astăzi demonstrează contrariul, căci vorbind despre ea, — Constanța — astăzi nu ne mai gândim la edilitate, ci ne întrebăm, unde este serviciul de salubritate, și ce face el, de a ajuns Constanța să fie un adevărat sat.

La mahala nici cu boii nu ești, iar în centrul, același situație.

Noroi, noroi, și iar noroi.

Pentru ca să traversez o stradă trebuie să stai în loc să-ți faci planul pe unde să treci, iar pe trotuare trebuie să te strecorești pe lângă ziduri și să te ții cu mâinile de gard.

Automobilele fug cu disperare și te fac ca dracu pe haine și obraz.

Constanța a reușit să adevărească zicătoarea „Te stropesc cu noroi”.

Cele 2 artere principale Carol și Mangalia la fel, și cu toate acestea primăria are pompe și apă, măturătoare mecanice, personal, controlori etc., etc. ar cașmăna de lucru, docilă, supusă și nevoiașă, șomeurii.

D-l Primar are cuvântul.

SOCIETATEA

UN CAZ CIUDAT!

Un inimos și vrednic de pomenire tânăr, anume Luciliu G. Ștefănescu din Mamut Cuius astăzi com. Isvorul Mare, fiind mobilizat cu ocazia 1916/1919, a lăsat un testament, pe când se afla într-un spital la Iași, prin care ca singur moștenitor al averii cunoscutului fruntaș Ghiță Ștefănescu din sus zisul sat, lăsa din pământul ce moștenește, 27 de hectare teren de cultură văduvelor de război din satul sau, spre încredințarea sa în definitiv nu pot spune precis, întrucât conținutul testamentului nu l'am citit. Știu însă că executorul testamentului a fost D-na G. Ștefănescu care a cedat societății I. O. V. terenul discutat, care și astăzi se arendează de către societate cui crede de cuvința, iar despre dorința tânărului Luciliu Ștefănescu nici pomeneală.

Oare știa decedatul Luciliu că după război va lua ființa așa zisa societate I. O. V. care să administreze dorința lui? Cred că nu. Mai degrabă și-a prevăzut sfârșitul vieții când, s'a gândit la o așa faptă măreață.

Ne întrebăm însă: Un asemenea testament trebuie să se execute după dorința testatorului în litera lui? Sau vii cu vii și morții cu al lor. Căci văduvele care știu de existența acestui testament. În necunoștința lor își fac diferite idei, văzând că de ele nu se ține socoteală.

Nu 27 de hectare să folosească ele după cum a dorit acela care în clipa apropierei de a părăsi lumea, s'a gândit atât de sublim, dar spre amintirea lui, cel puțin să li se fi dat câte 5 hectare să le cultive sau în cel mai vitreg caz, să fi avut ele preferința, cu preț mai mic să li folosească. Dar nici una, nici alta.

Am căutat de multe ori să lămuresc această enigmă, dar m'am lovit de un fel de plodici care nu vor fi pomenite astăzi, dar mâine poate, fiind că la mijloc este vorba de respectarea dorinței unui mort pentru Patrie în favoarea acelor văduve din satul lui natal, al căror soț s'au jertfit ca și el tot pentru Patrie.

Sunt în satul Mamut Cuius 4 văduve de război și o mamă văduvă, al cărui unic fiu a murit pe front.

Dar, nu vom obosi până când nu vom lămurii acest caz ciudat.

Francisc Popovici

0000X0000

Omului cu Meteahnă

din Isvorul Mare

După articolul nostru „O palmă și o rușine Demobilizaților” sau mai bine zis veteranilor din războiul 1916/1918, publicat în ziarul Dobrogea Jună din 9 Ianuarie a. c. ne am pomenit cu un alt articol, în același ziar sub titlul „In chestia Demobilizaților”, semnat de 74 de demobilizați adevărați, prin care se desminte, pe răspunderea celor 74 de gospodari foști luptători, de la începutul războiului și până la sfârșit, cum că persoana vizată de noi în mod informativ, n'ar fi demobilizat în regulă ca și ei, odată cu ei etc.

Iar drept bază rămâne livretul ce posedă D-l Primar, în baza căruia suntem acuzați de cei 74 de semnatari, cum că am calomniat pe fostul lor camarad Ion Prică și că nu am fi fost în stare normală în momentul când am redactat articolul prin care zic ei, am insultat și calomniat în mod grav pe actualul conducător al Com. Isvorul Mare, anume Ion Prică.

Câtă îndrăzneală, tot atâta nerușinare nu din partea aceluia care au semnat, nici din partea aceluia care abuzând de autoritatea de primar, a căutat să se folosească de toți, pentru a-și spăla cu cinstea celor 74 de semnatari, plus redactorul articolului, rușinea care nu va fi ștersă decât de onor consiliul de război, care e singur în măsură să dea o sentință, fie contra noastră, dacă nu vom putea să dovedim că de la 27 Noiembrie 1916 și a părăsit unitatea de luptă, venind în Comuna Tâtaru Jud. Brăila unde își avea familia stând pitit până în ziua de 2 Decembrie 1916, când s'a ocupat de făcut dezertor și hoț.

De aci pornește obligațiunea de a da o lămurire.

Dezertor sau hoț este Una.

Căci dacă cineva pe lângă că o ia la sănătoasa de la un post oare care, luând cu el și averea stăpânului, se înțelege de la sine cum cade.

Noi însă ca să fim practici, dăm din codul Justiției Militare câteva rânduri, și am dori ca cel vizat să nu cadă în nici un text din cele date aci. Iată:

Art. 196. Se vor considera dezertori aceia care vor părăsi trupa, fără învoirea superiorilor, mai mult de 3 zile și, se vor condamna în timp de pace cu dela 15 zile până la 3 luni, dacă a fost în interiorul țării.

Art. 200 același cod. Dezertori se numesc toți acela care se sustrag de la luptă, sau părăsesc unitățile, fără învoire mai mult de 3 zile, pedepsindu-se cu de la 6 luni până la 5 ani, iar dacă s'au predat inamicului, având și efecte asupra lor pedeapsa se va agrava.

Art. 231. În timpul de război, toți aceia care s'au sustras intenționat, părăsindu-și unitatea, cu scopul de a fi ocupat în ori ce loc, fără să opună rezistență dovedită cu alți camarazi, vor fi considerați trădători și dezertori, fiindcă prin înproșurările voite de ei, s'au făcut utili inamicului, în defavoarea camarazilor lor rămași la datorie.

Se vede dar că lucrurile pot eși rău dacă nu se dovedesc cele pretinse de noi, dar cei 74 de demobilizați ce sunt vinovați a fi purtați pe drumuri?

Noi întrebăm pe D-l Prică, dacă în locul amenințărilor și insultelor ce ne aduce, nu pe răspunderea lui, notați bine, ci pe răspunderea unor oameni plini de omnie, care l-au semnat hârtia de hatâr, chemați în oficial primăriei și înduși în eroare, da-

că nu era mai bine să o lase moartă în loc de a răspunde în așa fel.

Dacă nu trebuia să se gândească că aceste 74 de semnatari ale demobilizaților pe care i a batjocorit, vor bate drumuri, vor face cheltuieli și că în fața jurământului, va spune altfel de cum este scris în articol, și se vor lepăda ca de Satană?

Noi nu am vrut să ne servim de asemenea oameni, în timpurile de astăzi când un drum la Constanța, costă 3 400 de lei și această lămurire, o dăm ca dovadă că înțelegem vremurile și stimăm obraji foștilor luptători.

Dar să venim la subiect.

În fața celor publicate de cei 74 de demobilizați rămâne de stabilit următoarea lucră de către D-l Ion Prică:

1) Pentru care fapt a fost respins de la înproprietărire împreună cu cei trei frați ai săi Dumitru, Andrei și Avram?

2) În ce companie se afla la data când a luat-o din loc cu gândul înfăptuit la venirea în sânul familiei la com. Tâtaru Jud. Brăila?

3) A avut bilet de învoire? Pe câte zile? Și dacă a simțit că inamicul se apropie, pentru ce nu a plecat la data ie?

4) Unde a stat ascuns? Unde și-a lăsat efectele?

5) Cu cine mai era? Și ce le-a spus la cei 74, să plece ori să stea.

Dacă noi l'am insultat atât de grav, dacă vrea așa de mult ca să ne vadă pe noi, și pe toți 74 de demobilizați în fața Justiției p'us redactorul articolului în chestia demobilizaților, noi ne închinăm, dar să ne mai facă următoarele dovezi:

De la 27 Noiembrie 1916 când ne-am adunat cu toții din demobilizare, pe ce me'agari, a trăit, pe ce fronturi a mai luptat, de unde a căzut prizonier la inamic, care trupă l-a demobilizat, și de unde?

Și dacă nu nouă, ci onoratului Consiliu de război, care a fost anunțat, numai atunci ne vom da învingși.

Până atunci noi ne menținem calitatea de acuzați, știind sigur că numitul a venit în Com. Tâtaru Jud. Brăila la 27 Noiembrie 1916.

Că a stat ascuns până la 2 Decembrie, 1916 când s'a ocupat Comuna Tâtaru.

Că cu primele familii s'a refors în Comună, în comuna Isvorul Mare unde unindu-se cu ocupanții, știe singur ce a făcut până la venirea demobilizaților.

Că livretul ce posedă, este obținut datorită stării de după război, în toate administrațiile.

Ceva mai mult, prin articolul „O palmă și o rușine demobilizaților”, noi nu l'am făcut dezertor, ci ca oameni cu răspundere de ce scrim: am spus că l'ar fi ocupat spurcatul de inamic.

Dar omul cu meteahnă ca și calul cu tiganes, o dă singur de adreptul când nouă ne trebuie cel puțin 10 mărturii adevărate, la cruce și pe conștiință, la ce vor servi 100 de semnatari de hatâr, căci ori ce mărturie mincinoasă sau din complezență se pedepsește.

Putea-va cineva să vorbească decăt adevărul știut?

Așa dar, departe de a ne speria insultele și bajocurile semnate de cei 74 de camarazi adevărați la adresa noastră. În condițiunile știute care constituie abuz de autoritate, și de putere și de încrelere, din partea celui care a avut interesul să se spele de cele ce l'apăsă, dar nu a avut corajul să o facă singur, noi mergem înainte pe drumul apucat, provocați de disprețul ce se aruncă atâtor elemente mai demne și tinereții care nu poate lua nici o îndrumare bună, din asemenea călcări.

Justiția care nu cunoaște interesul politicianilor, va fi cea mai indicată să-și spună cuvântul hotărâtor.

Dar nu omului cu meteahnă, ci dreptății ne vom închina.

Noi posedăm toate dovezile și pe baza lor mergem.

Să poftască cineva să spue altfel. În numărul viitor vom vorbi și despre A-șia Comunei.

0000X0000

Din nevoile demobilizaților

Domnului Președinte al camerei de agricultură — Constanța. —

Subsemnații locuitori din comuna Otina județul Constanța din conting. 1896-1904 lipsiți cu desăvârșire de orice sprijin material, întreținându-și abia de producția câtorva ha. pe care le luăm cu dijmă dela cei avuți, împărțindu-ne astfel munca, iar viața devenind din ce în ce mai grea, copiilor noștri nerămânându-le decât câte un petec de pământ luat din desamăgirea și cu sdruncinul unei vieți.

Cu respect venim a vă deplânge suferințele de azi. Ca vechi luptători în 1913 și 1916 am luat parte la toate manifestațiile naționale cu sufletul și cu avutul nostru, iar astăzi când ne credeam scăpați de vechea surghiuneală a chinului adus în traiul nostru de iobagi, oglindim continu în speranța că azi cu o Românie Mare vom fi satisfăcuți înlăturându ne suferințele materiale prin înproprietăririle ce s'au făcut.

Vedem că și astăzi suntem mai desamăgiți ca oricând. Înproprietărirea făcându se am rămas fără pământ ca mai vechi în contingente și cu alte motive cari nu fac decât să continue dezorientarea materială rămânând pe drumuri.

Astăzi, când cunoaștem că în împrejurimile unde au fost înproprietăriți consătenii noștri există pământ care ne-ar putea satisface și înproprietărirea noastră, înlăturând astfel în majoritate nevoile ce ne surghiunesc, cu respect vă rugăm D-l Președinte a dispune cauzei noastre care nu credem că și de data aceasta vom fi lăsați a ne continua traiul greu adus de lipsa pământului.

Urmează 23 semnatari.

Cu respect

— 0000 —

Posta Redacției

Pentru orice informații adresați-vă printr-o carte poștală administrației ziarului și prin această rubrică veți primi răspunsurile.

Demobilizați și voi tineri cari ați făcut serviciul militar, uniți vă.

Demobilizați și voi tineri cari ați făcut serviciul militar, organizați-vă.

Demobilizați și voi tineri cari ați făcut serviciul militar, întruniți vă cât de des.

Demobilizați și voi tineri care ați făcut serviciul militar, fiți în gardă pregătiți-vă.

Demobilizați și voi tineri cari ați făcut serviciul militar, ori ce nedreptăți constatați, aduceți-le la cunoștința ziarului prin scris.

— 000 —

Informațiuni

FILIALE NOUI

În com. Tuzla cu următorul comitet Preotul Bănică Rogescu președinte.

Tudor Butuc, vice președinte
Toma Dincă, casier
Ion Ștefănescu, secretar
Const. Dumitru
Gh. Vitaia } membrii
Tudor G. Filip }

În comuna Peștera
Ion Fruia, președinte
Ion Z. Orleanu, vice președinte
Gh. Stăicu, casier
N. Teodorescu, secretar
Gh. Căldărăru
Oprea N. Stoica } membri
Gh. M. Cojocar
N. D. Mitu }

În comuna Topraisar
Ion Ioan, președinte

În comuna Enge Mahale
Răzvan I. Ioan, președinte

În comuna Maior Kiriacescu
T. Agopian, președinte
0000-0000